

דעם רבינ'ס

עוּכט

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

אין די וואכעדיגע סדרה פרשת ויחי איז דא באהאלטן געוואלדיגע סודות אזוי ווי רש"י הקדוש ברענגט אויפן פלאץ. למָה פרשה זו סתומה? (סתומה מיינט, אז געווענליך אין די תורה איז דא רוח צווישן איין פרשה און די צווייטע, אבער צווישן פרשת ויגש און ויחי איז נישט דא קיין ליידדיגע פלאץ, נאר ס'הייבט זיך גלייך אן ויחי) זאגט רש"י הקדוש אז יעקב אבינו עליו השלום האט געוואלט מגלה זיין דעם קץ הגאולה - דעם ענדע ווען משיח וועט קומען - פאר זיינע קינדער און ס'האט זיך פארהוילן פון אים.

רבי נתן אין הלכות מעניית איז מסביר אויפן פסוק "הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם" אז יעקב אבינו האט געוואלט מגלה זיין דעם קץ און עס איז פארהוילן געווארן פון אים, ווייל דער עיקר קץ הגאולה איז תלוי אין עצה שלמה וואס וועט נתגלה ווערן דורך דעם מלך המשיח וואס ווערט אנגערופן "פלא יועץ". משיח וועט געבן אזעלכע גוטע עצות וואס וועט זיין גאר טיפע און שטארקע עצות וויאזוי צו קענען דינען דעם באשעפער אז מען וועט דאס נישט קענען

אפווענדן, פארדעם ווערט דאס אנגערופן "קץ הפלאות" ווייל אין די צייט פון די גאולה ווערט נתגלה ווערן אט די וואונדערליכע און טיפע עצות. יעקב אבינו האט שוין אויך געוואלט מגלה זיין די עצות פאר זיינע קינדער כדי צו מקרב זיין די גאולה, אבער די שכניה האט זיך אפגעטון פון אים, ווייל עס איז נאך געווען פאר'ן באקומען די הייליגע תורה וואס פון די תורה ווערט נמשך די אלע שטארקע עצות. פארדעם האט יעקב געזאגט "הקבצו" ער האט מגלה געווען פאר זיינע קינדער אז היינט איז די הויפט עצה "הקבצו" מען זאל זיין בשלום און עס זאל אחדות און ליבשאפט צווישן אידישע קינדער, מען זאל זיך צאמנעמען צו רעדן איינער מיטן צווייטן פונעם אמת'ן תכלית און דורך דעם וועט מען זוכה זיין צו אלע עצות. מען זעט טאקע אז ווען יעקב אבינו האט צאמגענומען די צוועלעף שטיינער איז עס געווארן איין שטיין וואס דאס איז דער אבן-שתייה וואס פון דארט קומט אלע עצות, אזוי אויך האט מען געקענט טרעפן אלע עצות ביי די שטיינער פונעם חשן פון די צוועלעף שבטים וואס דער כהן גדול האט געטראגן, זעט מען אויך אז ווען אלע שבטים - אלע אידן זענען איינס דעמאלטס איז דא א קלארקייט און א שלמות העצה.

כדי צובאקומען די ריכטיגע עצות פון די הייליגע תורה דארף זיין אחדות צווישן אידן, אזוי ווי עס שטייט אין שיחות הר"ן (שיחה צ"א) אז אויב א איד וויל זיין א מתמיד און קענען לערנען, זאל ער

לייבעלעך

צוואנציג קילאמעטער פון שטאט לובלין אין פולין, איז דא א אפרו-דערפאל ווי מענטשן גייען זיך אפרייען, מען פלעגט דארט גיין אויף וואקאציע, א פלאץ אזוי ווי א קאנטרי.

דער נאמען פון דעם אפרו-דארף איז נאלטשוב, א

באוואוסטע

שטעטל אין

פולין. דארט איז

דא גוטע בעדער,

אזוי ווי עס איז

באוואוסט פאר

אסאך קינדער

פון דער שטאט

מארינבאד וואו

פיל רביים א.ד.ג.

דער אפרו דארף נאלטשוב היינט-צו-טאג

פלעגן גיין זיך ערהוילן, אדער אין ארץ

ישׂראל איז באוואוסט די בעדער פון חמי-

טבריה, - אין ימי מוהרנ"ת ווי ר' נתן דער

גרויסער תלמיד פון רבי'ן פארציילט זיין

לעבנס געשיכטע און התקרבות צום רבי'ן

שרייבט ער אז ער איז געווען אין חמי-

טבריה - אסאך ערליכע אידן פלעגן גיין

צו די בעדער, עס איז געזונט און שטארק

די ביינער, אזוי זאגט מען...

אין דעם שטעטל האט געוואוינט א איד,

ר' יצחק ברייטער. ס'קען זיין אז ענק האט

שוין אמאל געהערט דעם נאמען, רוב

קינדער קענען זיין ניגון וואס ער האט

געמאכט, "חידוש כמותו מעולם לא הי' מעולם ועד עולם, מהרבה עולמות שמו נעלם", דער ניגון פון "הוא רבינו מקור חכמה". ר' יצחק ברייטער הי"ד איז געווען פון די גאר פלאקערדיגע ברסלבער חסידים אין פולין. ער האט געהאט אזא סארט זיסע שפראך אז ווען א איד איז אריין געקומען אין בית מדרש נאר בטעות, הערנדיג ווי ר' יצחק לערנט פאר ספורי מעשיות, איז ער געווארן צוגעקלעפט צו זיינע ווערטער און שוין פארבליבן דארט!

עס איז דא אסאך

צו רעדן פון ר'

יצחק, אבער

לאמיר גיין צו

אונזער מעשה.

דער ר' יצחק

איז געווארן אן

איינעם ביי א

איד אין דעם

שטעטל, ענק

געדענקען

נאך די נאמען, כ'האב שוין אויף כמעט

פארגעסן, 'נאלטשוב'.

דארט אין נאלטשוב איז געווען פיינע

ביימעלעך און וועלדער ר' יצחק

איז געווען היימיש אין די וועלדער,

פארברענגט זיינע טעג צו מאכן דארט

התבודדות. יעדע שטיק צייט פלעגט

ר' יצחק זיך אריבערכאפן קיין לובלין,

די שטאט וואו ער איז געבוירן געווארן,

און דארט אויפפלאקערן זיין הארץ און

די הערצער פון זיינע חברים. גראדע

איין אפשה'ס

דער באשעפער באווייט וואונדער
פאר זיינע איבע קינדער

נישט אין אונזער געגנט - האט עס געעפנט און ער
האט עס נישט געקענט פארשפארן איז עס געבליבן
אפן ביז מיין טאטע איז אנגעקומען. דער אפיס איז
שוין ברוך השם אפן אבער מיין טאטע קען נישט
ארויסגיין ווייל ער קען עס נישט פארשפארן און ער
ווייל נישט לאזן דעם אפיס הפקר.

דעם ריכטיגן שליסל

נס נומער צוויי: גלייך פון תדר האב איך געדארפט גיין
צו מיין חברותא. אבער אנקומענדיג דארט האב איך מיר
דערמאנט אז איך האב פארגעסן א צעטל אינדערהיים.
עס האט מיר געארט אויף מיין פארנאכלעסיקייט. מיין
חברותא ווארט שוין און איך פארוויס מיר אזוי לאנג.
איך בין אהיימגעלאפן פארסאפעט עס נעמען און
גלייך האט מיין מאמע מיר געזאגט אז מיין טאטע זוכט
זיין שליסל. ער קען נישט ארויסגיין פון אפיס. איך
האב איר געגעבן דעם שליסל און שוין פארשטאנען
פארוואס איך האב געדארפט פארגעסן מיין צעטל.

שבת האט מיר מיין טאטע געגעבן דער שליסל פון זיין
אפיס אז איך זאל אים גיין ברענגען פון דארט עפעס
פאר די סעודה פון שבת. ווען איך בין צוריקגעקומען
האב איך אוועקגעלייגט דעם שליסל אין לעדל און אים
פארגעסן צו זאגן וואו איך לייג עס. אויב עס וואלט
געווען אינמיטן וואך וואלט עס מיין טאטע גלייך
גענומען פון מיר אבער אזוי ווי ס'איז געווען שבת האט
מיין טאטע נישט אין-אכט געלייגט וואו איך לייג עס.

זונטאג בין איך געגאנגען אין תדר. אינדערפרי, מיין
טאטע קומט אן צום אפיס און כאפט זיך אז ער האט
נישט דער שליסל. וואס וועט ער טון? ער דארף
וויכטיג אריינגיין ארבעטן.
נס נומער איינס: מיין טאטנס שותף - וועלכער וואוינט

זונטאג בין איך געגאנגען אין תדר. אינדערפרי, מיין
טאטע קומט אן צום אפיס און כאפט זיך אז ער האט
נישט דער שליסל. וואס וועט ער טון? ער דארף
וויכטיג אריינגיין ארבעטן.

נס נומער איינס: מיין טאטנס שותף - וועלכער וואוינט

דער ריינער קוואל

המשך פון זייט 1

נישט רעדן אויף קיין שום אידיש קינד, ווייל יעדער
איד האט אן אות אין די תורה, די זעקס הונדערט
טויזנט אותיות זענען אנטקעגן די זעקס הונדערט
טויזנט נשמות פון די אידישע קינדער, אזוי ווי עס
שטייט אין אלע הייליגע ספרים אז "ישראל" איז
ראשי תבות "יש ששים רבוא אותיות לתורה". און
אויב מען זעט א חסרון אין א איד איז דא א חסרון
אין די תורה און קען מען נישט ליב האבן די תורה
בשלמות. אבער אויב מען איז געווארנט נישט צו
רעדן אויף א צווייטן איד און נישט אין אים טרעפן
א חסרון, קומט אויס אז די תורה איז גאנץ אן א
פעלער וועט מען דאן זיכער ליב האבן די תורה און
איר לערנען מיט גרויס ליבשאפט.

זעט מען אויך פון דעם שיחה אז דורך אהבת
ישראל וועט מען זיין געבינדן צו די תורה און אזוי
וועט מען קענען טרעפן אלע עצות פאר אלע
שוועריקייטן וואס מען גייט אריבער און עס וועט
פאראכטן ווערן דורך דעם געוואלדיגן עצה פון
"הקבצו".

דער אויבערשטער זאל העלפן מיר זאלן שוין
זוכה זיין צו די לעכטיגע עצות פון משיח, און אזוי
ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט אז ער האט
שוין אראפגעברענגט פאר אונז די הייליגע עצות
נאר ווען משיח וועט קומען וועט מען שוין מוזן
פאלגן די עצות, מיר זאלן שוין זוכה זיין בקרוב אין
אונזערע טעג דאס צו זען מיט אונזערע אויגן. אמן

א שמועס מיט'ן זיידן

באשעפער מיטן גאנצן פלאם, נאר שפעטער ווען פון הימל האט מען געוואלט אז ער זאל נתגלה ווערן, האט מען זיך אביסל דערוואוסט פון זיין געוואלדיגע גרויסקייט. און וואס מיר ווייסן איז נאר א קליין פינטל פון זיין אמת'ע השגה וואס מיר ווייסן גארנישט!

אבער צו זוכה זיין צו דעם דארף מען אסאך וויינען און בעטן ביים אויבערשטן.

"הייליגער באשעפער, איך וויל קענען דיך דינען מיט תמימות און פשוט אן צו וועלן איינעם געפעלן. נישט די קינדער פון חדר, נישט דער גאס, נישט טראכטן וואס דער אדער יענער האלט פון מיר..."

דער רבי ז"ל האט אמאל צוגערופן זיין טאכטער אדל עליה השלום און איר דערציילט אזא מעשה: "ס'איז געווען אמאל א רב, ווען ער פלעגט דאווענען ביי אים אין צימער, האט ער געהערט עפעס קלאפט זיך און שטופט זיך אזוי נעבן זיין טיר, האט ער געמיינט אז די חסידים שטופן זיך דארט צו הערן ווי שייך ער דאוונט, האט ער דערפאר געדאוונט העכער און שענער, געדרייט און געזונגען אויפן קול אזוי א לאנגע צייט. ווען ס'איז אריבער א שטיקל צייט האט ער איינמאל באשלאסן צו עפענען די טיר און זען ווער זענען די חסידים וואס שטופן זיך דארט אזוי. ווען ער האט געעפנט האט ער געזעהן אז אפאר קעצעלעך האבן זיך ארומגעקריגט נעבן טיר און געשטופט און געקראצט אויפן טיר.... ס'איז אלעס נאר געווען א בלויזע דמיון..."

האט דער רבי אויסגעפירט פאר זיין טאכטער, "קומט אויס אז ער געדאוונט א לאנגע צייט פאר די קעץ רחמנא לצלן".... לאמיר זיין אמת'דיג און זיך פירן בתמימות, דינען נאר דעם איין איינציגן באשעפער.

דער רבי ז"ל לערנט אונז אויס צו דינען דעם אויבערשטן שטיל און באשיידן, 'בהצנע לכת', נישט זוכן זיך צו ארויסווייזן מיט די גוטע זאכן וואס מען טוט, ווייל ווען א אינגל דינט דעם אויבערשטן באשיידן קען ער בענטשן זיין ברכת המזון מיט פונוה, ער אליין מיטן באשעפער, אבער אויב זוכט מען צו געפעלן פאר אנדערע, דעמאלס גייט מען אריין אין אזעלכע דמיונות, 'ווער קוקט אויף מיר?' און 'ווער זעהט מיר?' א.ד.ג. אזוי אז מען פארלירט אינגאנצן דעם דעת פאר וועמען מען בענטשט.

דער הייליגער רבי האט זיין עיקר עבודה אין די יוגנט יארן געטוהן שטיל און פארבארגן, קיינער האט נישט געוואוסט זיינע גרויסע עבודות. ער האט זיך געוויזן פון אינדרויסן זייער פשוט און פראקט, אבער פון אינעווייניג, באהאלטענערהייט, האט ער געדינט דעם

לייבעלעך

האט ער אין נאלטש'ן אויך מקרב געווען עטליכע אינגעלייט צום הייליגן רבי'נס ליכטיגקייט.

ר' יצחק האט זייער שטארק געגלייבט אין רבי'נס רייז, אז יעדער איד האט טיף אין זיך א באהאלטענע אמונה, אפילו ער איז נעבעך טיף געפאלן האט ער א נקודה טובה וואס קען אים צוריקברענגען צום באשעפער. איי ער איז נעבעך טיף געפאלן, דאס איז ווייל ער גלייבט נעבעך נישט אין זיינע כוחות, ער וויל ענדערש גלייבן דעם בעל דבר וואס רעדט איין דעם מענטש אז ער איז גארנישט ווערד. דאס שלעפט אים ליידער אריין אין נישט גוטע זאכן אזוי ווערט נעבעך פארשטעלט די אמונה. אבער אזא איד ווי ר' יצחק - מיטן כח פונעם גרויסן רבי'ן האט געהאט די שטארקייט צו אויפלאקערן דאס הארץ פון אזא איד.

ווען ר' יצחק האט געוואוינט אין שטעטל נאלטש'ן האט דער אויבערשטער אזוי געפירט אז ער זאל ראטעווען צוויי נשמות פון שאול תחתית.

איין איד האט געהייסן ישר'אל מאיר הכהן, ער איז געווען באוואוסט אז ער פלעגט מאכן אלע סארט אייזן-ארבעט, און פון

זיין ארבעט אויס פלעגט ער ארומפארן צו אלע שטעטלעך ארום און ארום צו פאררעכטן שוואכע, אלטע דעכער. ער פלעגט שיינ פארדינען פון זיין ארבעט, אבער זיין אידישע שטעלע - זיין אידישע נשמה האט נישט אזוי שטארק פארדינט פון דעם, פארקערט, ער פלעגט זיך חבר'ן מיט די פויערן, פארברענגט מיט זיי אין די קרעטשמעס און איך ווייס ווי נאך, אזוי האט ער זיך נעבעך צוביסלעך אראפגעגליטשט פון אידישן וועג, מער און מער.

זיין זון לייבעלע וויל אבער נישט האבן קיין שייכות מיט די אלע גוים. שטעלטס אייך פאר א וואילע אינגל לייבעלע, וואס זיין טאטע ארבעט מיט די ערלים און פריצים און זיין טאטע ווערט א חבר מיט זיי ווי אזוי וועט זיך לייבעלע דערהאלטן?

המשך בעז"ה קומענדיגע וואך

די מעשה איז בעז"ה שיינ פארציילט אין מתמידים "והודעתם לבניך", גענומען מיט רשות פון ספר "אש תמיד תוקד".

דאס אינגל וואס האט אריינגעקלינגען מיט א מעשה'לע, זיין טעלעפאן ענדיגט זיך מיט די נומערן 0628 קען נאכאמאל קלינגען און עס אריינזאגן מער קלאר.

מיר בעטן אלע טייערע קינדער וואס לאזן איבער מודעות. יעדע איינציגע מודעה ווערט בעז"ה אויסגעהערט אבער טאמער מען לאזט איבער מודעות, מעסעדשעס וואס איז נישט וויכטיג אדער קלאר איז עס א שאד פאר די צייט פון די חשוב'ע אינגלייט וואס געבן אוועק גאר אסאך טעג און שעות צוצושטעלן דעם גליון מיטן טעל-ליין פון דעם רבי'נס ליכט'. מיט פיל דאנק

הדפסת הגליון נתגרב
ע"ר חיים ישעי' חנוך די"ו
לדגל אירוסין של בנו אשר זעליג למול טוב

דער רבי לערנט אונז גוטע מדות...

זיי פארלאזן זיך אויף זייער גוטן זכרון, אדער קלוגשאפט וואס זיי האבן א.ד.ג. דאס מיינט נישט קיין בטחון! אמת'ע בטחון איז נאר ווען מען פארזיכערט זיך אויפן הייליגן באשעפער! - ווייל אויב דאס קינד וועט נישט האבן די זאך וואס אויף דעם פארלאזט ער זיך, ווי כשרונות אדער שטארקייט א.א.וו. וועט ער ווייטער בלייבן נישט זיכער, אבער ווען מען פארלאזט זיך נאר אויפן אויבערשטן מען קוקט ארויף צום הימל ווען מען דארף הילף דאס איז אמת'ע בטחון אזוי ווי מיר זאגן ביים בענטשן "ברוך הגבר אשר יבטח בה" - והיה ה' מבטחו" וואויל איז פאר דער מענטש וואס דער אויבערשטער איז זיין זיכערקייט דעמאלס וועט ער אייביג זיין פארזיכערט.

די זאך דארף מען גוט נעמען אין געדאנק, ווייל דער בעל דבר דרייט מיט יעדן איינעם ער זאל טוהן און מאכן זאכן און זיך פראבירן מסדר זיין מיט אלע וועגן, נאר נישט האפן צום באשעפער. לאמיר נעמען א משל: א אינגל וואס א חבר האט אים אפגעטון א גוט שטיקל, וואס גייט ער טון?? די ערשטע זאך קומט דער יצר הרע, דער אלטער זעצער און גיבט אים זיינע עצות: ... "גיב אים

בטחון איז זייער א וויכטיגע מידה צו קענען וואקסן אן ערליכער איד, דער רבי זאגט אין ספר המדות "על-ידי בטחון האדם נפלט מצרותיו". דורך בטחון גייט מען ארויס פון אלע צרות, אזוי ווי דער לשון פון רבי'ן איז: "נאר בטחון".

וואס מיינט בטחון? בטחון מיינט זיכערקייט. כדי א מענטש זאל זיך אנשפארן אויף א בעט דארף ער זיין זיכער אז די בעט איז שטארק און פעסט דעמאלס קען ער זיך פארלאזן און אנלאנען אויף דעם, אזוי אויך כדי א איד זאל זיך פארלאזן אויפן באשעפער דארף ער זיין "זיכער" אז דער באשעפער איז א כל-יכול, ער קען אלעס, און זיין ישועה קען קומען נאר פון אויבערשטן אליין!

מיר זעען אסאך מאל קינדער וואס פילן זיך זיכער מיט זיך, צום ביישפיל דער משגיח גייט פארהערן די קינדער, און אלע דרייען זיך אנגעצויגן און פראבירן חזר'ן וואס מער, און די קינדער דרייען זיך רואיג, זיי ווייזן א פנים אז אלעס איז אין ארדענונג מיט זיי, עס קוקט אויס פון א דרויסנדיגע בליק אז זיי זענען ממש גרויסע בעלי בטחון... אבער אויב וועט מען אריינקוקן טיפער וועט מען זען אז

בַּטְחוֹן...

געארבעט און געטון אסאך השתדלות, וואס מער בטחון מען האט, דארף מען ווייניגער טון און ארבעטן!

דער רבי ז"ל גיבט אונז אין ספר המדות גוטע עצות ווי אזוי צו זוכה זיין צו בטחון.

- בטחון בא על ידי יראת שמים. ווען מען שטארקט זיך אין יראת שמים איז מען זוכה צו בטחון.

- מי שאין לו מדת הבטחון, ישמר את עצמו שלא לביש שום אדם גם יזהר להתפלל בכונת הלב. ווער עס האט נישט קיין בטחון זאל זיך היטן פון צו פארשעמען א צווייטן, און אכטונג געבן צו דאווענען מיט פונוה און מיט הארץ.

- מי שאין לו בטחון, יקום קדם אור הבקר ויאמר בקשות בקול רם. ווער עס האט נישט קיין בטחון איז זיין עצה ער זאל אויפשטיין פרי פאר די זון שיינט אויף און זאגן בקשות הויך אויפן קול.

אזוי איז דא נאך אסאך עצות וואס דער רבי גיבט צו זוכה זיין צו בטחון וואס דאס קען ארויסנעמען דעם מענטש פון יעדע צרה און שוועריגקייט "מי שבטוח בהשם יתברך, הקדוש ברוך הוא מצילו מכל

צרות"

צוריק! ... זאל ער זען אז מיט דיר הייבט מען זיך נישט אן...!" "דערצייל פאר אלע קינדער וואס ער האט געטון" ... אזוי הייבט די מחשבה אן צו לויפן, אבער דער הייליגער רבי גיבט אונז אנדערע עצות... דער רבי לערנט אונז אויס שטעל זיך אפ איין מינוט, פֿרעג זיך אליין, 'ווער קען מיר העלפן?? ווער קען מיר ראטעווען דא? נאר דער אויבערשטער!!' לאמיר אויפהייבן די אויגן בעטן פון השם יתברך די ישועה, נאך ווען מען שטארקט די זיכערקייט אינעם אויבערשטן באקומט מען שוין אנדערע עצות אינגאנצן ווי אזוי צו טון און זיך פירן.

ר' נתן לערנט אונז אויס אז בטחון איז נישט נאר עפעס א גוטע הנהגה, נאר בטחון בויצט א כלי אינעם מענטש צו קענען באקומען די ישועה וואס ער דארף, אזוי ווי ווען א מענטש דארף פֿרנסה עפֿנט ער א געשעפט, ער טרעפט זיך אן ארבעט, וואס דאס איז אזוי ווי א כלי וואס דורך די זאך קען ער פֿארדינען געלט, זאגט ר' נתן ווען א מענטש קוקט ארויף צום הימל און פֿארזיכערט זיך אז דער אויבערשטער קען אים זיכער העלפן, מיט די בטחון אליין בויצט ער א כלי פונקט אזוי ווי ער וואלט

די צוועלעוועטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בעל תפלה 1

און דארט איז גיווען א טייכיל און ביימער, און פירות איז דארט אויף גיווען. און זיי פלעגין עסין פון די פירות. און אויף קליידער האבין זיי גאר ניט גיקוקט. ווי מע גייט גייט מען.

און אזוי פלעגט זיין סדר צו זיין פון דעם בעל תפלה תמיד. וואס ער פלעגט אלץ אריין צו גיין אין יישוב אריין. און פלעגט איבער רידן מענשן אז זיי זאלן גיין מיט זיין וועג אז זיי זאלן נאר גאט ב"ה דינען זיי זאלן נאר עוסק זיין אין תפילות וכו' און ווער סע האט אים צו גיהערט פלעגט ער אים צו נעמען און פלעגט אים פירן אויף זיין ארט חוץ ליישוב כנ"ל.

און זיי פלעגין דארט עוסק זיין נאר אין תפילות און שירות ותושבחות צו השם יתברך און וידוים און תעניתים און סיגופים (דעיינו פייניקין זיך דעם גוף) און תשובה און דעסט גלייכין און דער בעל תפלה פלעגט זיי גיבן זיינע חיבורים (דעיינו ספרים) וואס ער האט גיהאט פון תפילות און שירות ותושבחות און וידוים.

און זיי פלעגין עוסק זיין דרינען תמיד. ביז סע פלעגט זיך שוין צו גיפנען צווישן זיינע מענשן. וואס ער האט אהין גיבראכט אזוינע וואס זיי האבן שוין אויף גיקאנט ברענגען מענשן צו השם יתברך. פלעגט ער אמאל גיבן רשות צו איינעם פון זיינע מענשן. אז ער זאל שוין אויף גיין אין יישוב אריין און זאל דערנעקן מענשן צום אייברישטן. אז זיי זאלן נאר גאט דינען.

מעשה אמאל איז גיווען איין בעל תפלה. וואס ער האט תמיד נאר עוסק גיווען אין תפילות און שירות און תושבחות צו השם יתברך. און ער איז גינעסין חוץ ליישוב. און זיין סדר איז גיווען. ער פלעגט אמאל אריין צו גיין אין יישוב אריין. און ער פלעגט אריין צוגיין צו עפעס א מענשן מן הסתם פלעגט ער אריין גיין צו קליינע לייט. דעיינו ארימע לייט און נאך אזוי איין גלייכין. און ער פלעגט מיט דעם מענשן אנהייבן צו שמוסין פון דעם תכלית פון גאר דער וועלט. באשר אז צום אמת איז קיין שום תכלית ניט פארהאנדן אויף דער וועלט. נאר מע זאל גאט דינען ווייל מע לעבט. און מע זאל זיך פארברענגען די יארן נאר מיט תפלה צו השם יתברך און מיט שירות ותושבחות צו השם יתברך וכו'.

און ער פלעגט אסאך צו שמוסין מיט דעם מענשן אזוינע רייד וואס ער זאל יענעם דערנעקן. ביז זיינע רייד זענען אריין גיאנגען יענעם אין דעם הארצין אריין. ביז דער מענש איז מרוצה גיווארן אז ער זאל זיך צום אים באהעפטן.

און תיכף ווי דער מענש איז מרוצה גיווארן מיט אים. האט ער אים תיכף גינעמען און האט אים גיפירט אויף זיין ארט וואס ער האט גיהאט חוץ ליישוב (דעיינו ארויס פון דעם יישוב. ניט ווי מענשן זיצן)

ווארין דער בעל תפלה. האט זיך אויסגיקליבן איין ארט חוץ ליישוב.

זיין צו השם יתברך. נאר ווי ער האט פארשטאנען אז ער פועלט ביי דעם ניט.

פלעגט ער אים אזוי מרמה זיין און פארשטעלין מיט רייד ביז יענער האט גימיינט אז ער וויל גאר ניט דאס. (איבער דעם האט מען דעם בעל תפלה ניט גיקאנט חאפין)

האט דער בעל תפלה עוסק גיווען אלץ אין דער זאך פנ"ל ביז סע גיווארין א רושם און א פרסום אויף דער וועלט. און מע האט גיוואלט אים חאפין נאר סע איז ניט גימאלט גיווען פנ"ל.

איז דער בעל תפלה מיט זיינע לייט גיזעסין חוץ לישוב. און זיי האבין עוסק גיוועק נאר אין תפלה און שירות ותשבחות צו גאט ברוך הוא און ווידויים און תעניתים און סיגופים און תשובות.

און די זאך פון דעם בעל תפלה איז גיווען ער האט גיקענט איטליכן מספיק זיין (פלומר ער זאל איטליכן גיבין) וואס ער האט באדארפט. אז ער האט פארשטאנען אין איינעם פון זיינע לייט. אז נאך זיין מוח נאך. באדארף ער צו גאטס דינסט. אז ער זאל גיין אנגיטאן אין גילדן גישטיק. האט ער עס אים מספיק גיווען און אזוי פארקערט.

אמאל איז צו אים מקורב גיווארן איין עושר און ער האט אים ארויס גינעמען פון דעם ישוב. און ער האט פארשטאנען אז דער עושר בדארף צו גיין אפגידיסן. האט ער אים אזוי גיפירט אזוי ווי ער האט גוואוסט. ווי אזוי מע באדארף איטליכין צו פירן אזוי האט ער אים מספיק גיווען.

און ביי די מענשן וואס ער האט זיי מקרב גיווען צו השם יתברך. איז ביי זיי א תענית און דער גרעסטער סיגוף (דהיינו פיניקין זיך) טייערער גיווען פון אלע תענוגים פון דער

אזוי האט דער בעל תפלה זיך אלץ גיפירט. און פלעגט אלע מאל מקורב זיין מענטשן. און פלעגט זיי ארויס נעמען פון דעם ישוב פנ"ל. ביז סע איז גיווארין איין רושם אויף דער וועלט (פלומר מען האט די זאך אנגיזעהן אויף דער וועלט)

און די זאך האט אנגיהויבן מפורסם צו ווערן. ווארין פלוצים זענען פארפלין גיווארין מענשן פון דער מדינה. און מען האט ניט גוואוסט ווי זיי זענען אהין גיקומען. ביי דעם איז פארפאלין גיווארין איין זון ביי דעם איין איידים.

און מען האט ניט גוואוסט וואו זיי זענען. ביז מען איז גיוואר גיווארין. אז סע גיפנט זיך דער בעל תפלה. וואס ער גייט אום און רעט אן מענשן צו השם יתברך. נאר חאפן האט מען אים ניט גיקאנט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט זיך פירן מיט גרויס חכמה. און פלעגט זיך ביי איטליכן פארשטעלין אנדערש.

ביי דעם האט ער זיך פארשטעלט פאר איין ארים מאן. און ביי דעם פאר איין סוחר. און ביי דעם האט ער זיך נאך אנדערש פארשטעלט. און דערצו אז ער פלעגט קומען שמוסין מיט א מענשן. אז ער האט פארשטאנען אז ער קאן ביי דעם מענשן ניט פועלין דאס וואס ער וויל.

פלעגט ער דעם מענשן אזוי פארדרייען מיט רייד. ביז סע גאר ניט גימאלט גיווען צו פאלן אז ער מיינט דאס דאזיגע דהיינו אז ער זאל אים מקרב זיין צו השם יתברך. און סע ניט גימאלט גיווען צו שטויסין זיך אז ער מיינט דאס. חאטשע צום אמת איז גאר זיין פוונה גיווען נאר דאס.

ווארין וואס ער האט גישמוסט און גירעט מיט לייט. האט ער מער ניט גימיינט נאר דאס. דהיינו אז ער זאל מקרב

וועלט. ווארין זיי האבין גיהאט תענוג פון דעם גרעסטן סיגוף אָדער פון אַ תענית מער איידער פון אַלע תענוגים פון דער וועלט.

ויהי היום און סע גיווען אַ מדינה. וואס דאָרט איז גיווען גרויס עשירות. זיי זענען אַלע גיווען עשירים נאר דאס פיריכץ פון דער מדינה איז גיווען זייער מיצר.

ווארין סע האט זיך ביי זיי אַלץ גיפירט וועדליג דעם עשירות. איטליכנס מעלה און איטליכנס פבד. איז נאר גיווען וועדליג זיין עשירות. סע איז ביי זיי אויסגיזעצט גיווען. אז דער וואס ער האט זיין אייגענס אזוי פיל אַלפּים אָדער רבבות (פיל טויזנט) געלט. קומט אים די מעלה און דער פבד.

און דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל געלט קומט אים איין אנדערע מעלה. און אזוי אַלע מעלות ביי זיי איז אַלץ גיווען וועדליג דעם געלט וואס איטליכער האט גיהאט.

און דער וואס ער האט אזוי פיל און אזוי פיל אַלפּים ורבבות. ווי אזוי סע דאָרט ביי זיי אויס גיזעצט גיווען דער איז שוין אַ מלך.

און אזוי האבין זיי גיהאט פאנען. אז דער וואס ער האט אזוי פיל געלט. איז ער אין דער פאן. און סע קומט אים די מעלה און דער פבד אין דער פאן. און דער וואס ער האט אזוי פיל געלט. איז ער אין איין אנדערע פאן. און סע קומט אים דאָרט די מעלה אין זענער פאן. אַלץ וועדליג זיין געלט.

און סע ביי זיי אויף אלימען אויס גיזעצט גיווען וויפיל געלט ער זאל האבין. אז ער זאל האבין די מעלה אין דער פאן. און וויפיל געלט ער זאל האבין אז ער זאל שוין

זיין אין איין אנדערע פאן. און זאל דאָרט עפעס האבין איין מעלה. און אַ פבד.

און אזוי איטליכן מענטשנס פבד און גאר זיין מעלה איז אַלץ גיווען רק וועדליג זיין געלט וואס ער האט גיהאט. אזוי ווי ביי זיי איז אויס גיזעצט גיווען אויף איטליכער מעלה און פבד וויפיל געלט ער באדארף צו האבן.

און אזוי איז ביי זיי אויסגיזעצט גיווען. אז ער האט נאר אזוי פיל געלט. איז ער אַ גלאטער מענש. און אז ער האט אָבער נאך ווייניגער. איז ער שוין גאר קיין מענש ניט. נאר ער איז אַ חיה אָדער איין עוף. (דחינו דאס איז נאר אַ חיה וואס האט אַ פנים ווי אַ מענש).

און סע איז ביי זיי גיווען חיות און עופות דחינו אז ער האט נאר אזוי אַביסיל געלט איז דאס נאר אַ לייב דאס איז אַ מענטשליכער לייב און אז ער האט נאר אזוי אַביסיל געלט איז ער נאר איין עוף.

און אזוי האבין זיי גיהאט אנדערע חיות און עופות. ווארין דער וואס ער האט ווייניג געלד. דער איז גאר קיין מענטש ניט ביי זיי. נאר ער איז אַ חיה אָדער איין עוף.

ווארין ביי זיי איז דער עיקר דאס געלט גיווען און די מעלה און דער פבד פון איטליכן איז נאר גיווען וועדליג דעם געלט.

האט מען גיהערט אויף דער וועלט אז סע איז פארהאנדין אזוי אַ מדינה.

האט דער בעל תפלה זייער אַ גרויסן קרעכץ גיטאן דרויף.

און ער האט גיזאגט ווער ווייסט. ווי היין די דאזיגע קאנען פארגיין דורך דעם.

**צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג
אריין נאך שבת אין טעל-ליין
72-3333-5-02 אויף קנעפל זיבן
זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן
נומער מיט די ווערטער "גאר מיין
זאך איז תפלה".**

דער געווינער פון "גאר מיין זאך איז תפלה"
צייטליך שבת אינדערפרי פרשת ויגש
ביים דאווענען איז
הילד החשוב מרדכי יהודה היילפרין,
אלע קינדער וואס האבן געווינען די לעצטע וואכן
קענען דאס אפנעמען ביי ר' יואל יאראויטש

אדער אין בן איש חי 54 דירה 11

בחינה אויף ספורי מעשיות די צוועלפטע מעשה (1) - מבעל תפילה

1. וויאזוי איז מען געווארן געווארן פון דעם בעל תפלה?

- ווייל פלוצים זענען פארלוירן געווארן מענטשן און מ'האט נישט געוואוסט אוואו זיי זענען
- ווייל פלוצים איז ביי איינעם פארלוירן געווארן א זון און מ'האט נישט געוואוסט אוואו ער איז
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

2. פארוואס האט מען נישט געקענט כאפן דעם בעל תפלה?

- ווייל ער פלעגט זיך ביי יעדעם פארשטעלן אנדערש ביי איינעם וואו א ארימאן און ביי איינעם וואו א סוחר
- ווייל ער איז געווען א רואה ואינו נראה
- ווייל ער האט געמאכט א מופת מיזאל אים נישט קענען כאפן

3. וואס איז געווען טייערער ביי די מענטשן פון בעל תפילה מער פון אלע תענוגים?

- גאלד און זילבר
- כבוד
- א תענית און דער גרעסטער סיגוף

4. ווער האט געקענט זיין קעניג אין די מדינה פון עשירות?

- ווער ס'האט געהאט אזויפיל אלפים ורבבות, וואס איז געווען ביי זיי אפגעמאכט אז פאר אזויפיל געלט איז מען א קעניג
- ווער ס'איז געווען זייער שטארק
- דער אייניקל פון ערשטן קעניג

5. ווער האט געהייסן א חי' אדער א עוף אין די מדינה?

- ווער ס'האט זיך אויפגעפירט וואו א חי' אדער ווי א פייגל
- ווער ס'האט שטענדיג געוויינט צום אייבירשטן ווער ס'האט געהאט גאר ווייניג געלט

6. וואס האט דער בעל תפילה געזאגט אויף די מדינה פון עשירות?

- ער האט זייער געקערעכצט און געזאגט ווער ווייסט ווי זיי קענען נאך פארגיין דורך דעם
- ער האט גאר נישט געזאגט אויף זיי
- ער האט געזאגט אז זיי האבן מער נישט קיין האפענונג

7. וואס לערנטס זיך דערווייל ארויס פון די מעשה?

- אז דער גאנצער תכלית אויף דער וועלט איז _____
- אז א תענית קען זיין געשמאקער פון אלע תענוגים אויף דער וועלט

8. אין וואס האט דער בעל תפילה שטענדיג עוסק געווען?

- אין תפילות
- אין שירות און תשבות צו השי"ת
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

9. וואו איז דער בעל תפלה געזעסן?

- אין בית המדרש
- אין ישוב
- חוץ לשוב

10. צו וועלכע סארט מענטשן פלעגט דער בעל תפילה צו אריין גיין?

- מן הסתם צו אריבער לייט
- מן הסתם צו רייכע מענטשן
- מן הסתם צו גבורים

11. וואס האט דער בעל תפילה געזאגט אז וואס איז דער תכלית אויף דער וועלט?

- נאר מ'זאל דינען דעם אויבערשטן
- נאר צו טאהן אין משה ומתן
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

12. ווען א מענטש איז מרוצה געווארן צו אים, צו וואו האט ער אים געפירט?

- אין זיין בית המדרש
- אין זיין שטוב
- אויף זיין ארט חוץ לשוב

13. וואס איז דארטן געווען?

- א טייך
- בימער און פירות
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

14. אויף וואס האבן זיי גאר נישט געקוקט?

- אויף וואו צו שלאפן
- אויף קליידער
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

15. אין וואס האבן זיי דארטן עוסק געווען חוץ לשוב?

- אין תפלות שירות ותשבות
- אין וידוים און תעניתים און סיגופים
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

16. ווען האט ער געגעבן פאר זיינע מענטשן רשות אריין צוגיין אין ישוב צו דערוועקן מענטשן צום אייבירשטן?

- גליך ווען מ'איז געקומען צו אים
- ווען זיי זענען שוין געווארן גרויסע צדיקים
- ווען זיי האבן שוין געקענט ברענגען מענטשן צו השי"ת

?

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-5-02

1-518-329-9149

טרעף צען קליינע חילוקים צווישן די צוויי בילדער

הערשטי שטייט צווישן די גראזן, ער וויל פאלגן דעם הייליגן רבי'נס עצה,
און ער וויל זיך אויסשמועסן מיטן הייליגן באשעפער, אבער, זיין מויל איז
פארמאכט! ווי עס וואלט גענוען פארשפארט מיט א טלאס!

אפֿטור האסטו עפעס א גוטע עצה פאר הערשטי?!

עפעס א ווארט וואס זאל איס עפענען זיין מויל?!

קלינג אריין אין טעל-ליין און לאז איס איבער אן עצה אויף קנעפל 7, לאז
איבער זיין נאמען און טעלעפאן וועסטו קענען אריינגיין אין א גורל און
אויף וועלן מיר דא אריינלייגן דיין עצה פאר הערשטי און פאר נאך אינגלעך
אין זיין גלייבן, קומענדיגע וואך בעזר השם.

